

Pokračovanie z titulnej strany.

ré sa stalo neoddeliteľnou súčasťou jeho ďalšieho života. V Mantove Alojz azda po prvý raz vážne uvažoval o tom, že sa zriekne dedičských práv v prospech mladšieho brata Rudolfa a že celkom zasväti život Božej službe.

Na jeseň 1581 sprevádzal Alojz i s dvoma mladšími bratmi ovdovenú rakúsku cisárovnú Máriu na španielsky kráľovský dvor. Tam bol dva roky čestným pážatom španielskeho následníka trónu Dona Diega. V tom istom čase študoval filozofiu na alcalskej univerzite. Vtedy sa vykryštalizovalo aj jeho životné povolanie. Po prečítaní istého spisu sv. Petra Kanízia a niektorých listov jezuitských misionárov sa Alojz rozhodol, že vstúpi do mladej jezuitskej rehole, ktorá v tom čase vykonala veľa v Božej službe a v službe duší.

Alojz oznámil svoju životnú voľbu rodičom. Matka nebola veľmi prevapená, ale výbušného otca vyviedlo synovo rozhodnutie z rovnováhy. Rozhorčoval sa, zúrilo, vysvetľoval, žiadal vplyvných svetských pánov a cirkevných predstaviteľov, aby priviedli jeho nádejného dediča na iné myšlienky. Najsilnejším argumentom otca i jeho spojencov bolo poukazovanie na dobro gonzagovských poddaných. Alojz ako markíz mohol urobiť veľa dobrého pre nich a pre iných ľudí. To sa nedalo čakať od Rudolfa, ktorý inteligenciou a charakterom ďaleko zaostával za svojim starším bratom. Alojza veľmi znepokojoval tento dôvod, ale po dlhom uvažovaní a úprimných modlitbách dospel k presvedčeniu, že jeho povinnosťou je ísť za Božím volaním a že tak môže urobiť ľuďom lepšiu službu ako svetský mocnár.

Po dvoch rokoch ťažkého boja otec konečne ustúpil. Alojz sa verejne zriekol dedičstva v prospech brata Rudolfa a 25. novembra 1585 vstúpil do jezuitského noviciátu v Ríme.

Hlboký duchovný život, ktorý Alojz viedol vo svete, sa naplno prejavil po jeho vstupe do rehole. Mladý Gonzaga nadšene využíval všetky možnosti k modlitbe a sebazapreniu. Keďže aj mimo modlitby žil v ustavičnom duchovnom sústredení, predstavení mu priamo zakázali stále myslieť na Boha, aby ho to nevyčerpávalo.

Pre neho však bolo ťažšie nemyslieť na Boha, ako sa vhlbiť do jeho prítomnosti. Bolo by pritom omylom myslieť si, že Alojz stratil záujem o iné veci, ktoré patria k normálnemu životu. Vedel sa i nenúteno zabávať. Keď sa ho raz v čase rekreácie pri hre pýtali, čo by urobil, keby vedel, že o chvíľu zomrie,

odpovedal: "Pokračoval by som v hre." Táto epizódka svedčí tak o Alojzovom všestrannom záujme o život, ako aj o jeho čistom, spokojnom svedomí, spojenom s odovzdanosťou do Božej vôle.

Po noviciáte si chceli predstavení overiť Alojzove filozofické vedomosti. Na ich príkaz sa zúčastnil na verejnej filozofickej dišpute, ktorú zvládol veľmi dobre. Preto mohol hneď začať študovať teológiu. Začiatkom roku 1588 prijal nižšie svätenia, ktoré boli prvým stupňom ku kňazstvu.

V septembri 1589 musel ísť Alojz na rozkaz predstavených do Castigliona, aby pomohol vyriešiť vážne ťažkosti v Gonzagovskej rodine. Jeho brat Rudolf sa prel s mantovským vojvodom o vlastnícke právo na istý zámok. Okrem toho žil Rudolf so ženou, s ktorou neuzavrel manželstvo preto, lebo nebola zo šľachtického rodu. Alojz v krátkom čase dosiahol šťastlivé usporiadanie oboch vecí a vrátil sa do Ríma.

Na jeseň 1590 začal štvrtý rok teológie, ktorý sa mal ukončiť kňazskou vysviackou. V tom čase sa šírila po Taliansku epidémia, ktorej padli za obeť tisíce ľudí, medzi nimi aj pápež Sixtus V. a jeho dvaja nástupcovia. V tejto veľkej pohrome sa do služby chorým zapojili aj jezuiti. Nemohol medzi nimi chýbať Alojz, v ktorom sa láska k Bohu živo spájala s láskou k blížnemu. S ohľadom na jeho slabšie zdravie mu predstavení dovolili pracovať v nemocnici, kde bolo menšie nebezpečenstvo nákazy. Jedného dňa Alojz natrafil na ťažko chorého, ktorý ležal opustený na ulici. Mladý jezuita si ho s vypätím všetkých síl vyložil na plecá a odniesol do nemocnice. Bol to posledný výkon jeho samaritánskej služby. Keď sa vrátil do kláštora, musel si lahnúť a viac už nevstal. Zomrel 21. júna 1591. Mal niečo vyše 23 rokov. Príčina jeho smrti nie je celkom jasná; bola to nákaza alebo vyčerpanosť.

Po Alojzovej smrti sa ukázalo, že tento mladý nedoštudovaný reholník viacej preslávil Gonzagov rod ako všetci jeho mocní predkovia. Pápež Pavol V. ho roku 1605 vyhlásil za blahoslaveného. Svätorečenie sa pre rozličné príčiny oddialilo až na rok 1726. O tri roky neskôr (1729) vyhlásil pápež Benedikt XI. sv. Alojza Gonzagu za nebeského ochrancu mládeže, zvlášť študentov. Medzičasom vznikli rozličné spolky a hnutia, ktorých cieľom bolo nielen obdivovať, ale podľa možnosti aj nasledovať čistého a veľkodušného mladíka.

ONDRUŠ, R.: *Blízki Bohu i ľuďom.*

Farská rodina vychádza s týždňovou pravidelnosťou, pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá.

Redakčná rada: Jaroslav Bachleda, Peter Petrek O2: 0905 694 717,

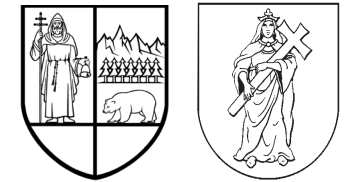
Karol Krížian O2: 0904 985 308, Michal Holík O2: 0918 819 445,

www.rkfarnost.spisskabela.sk

Farská Rodina

Pre vnútornú potrebu farnosti Spišská Belá
dobrovoľný príspevok 0,10 €

Cezročné obdobie

16.jún 2013 - 25/2013

SVÄTÝ ALOJZ GONZAGA

Známe slovenské porekadlo hovorí: "Aký otec, taký syn!" A väčšinou je to pravda. No sú aj výnimky. A medzi také výnimky patrili svätý Alojz Gonzaga.

Svätý Alojz pochádzal zo známej šľachtickej rodiny. Jeho otec Don Ferrante Gonzaga bol markízom a pánom mesta i hradu Castiglione della Stiviere v blízkosti jazera Lago di Garda v severnom Taliansku. Často vystupoval v dôležitých službách španielskeho kráľa Filipa II. Don Ferrante nebol azda horší ako väčšina vtedajších šľachticov, no jeho životný príklad iste nebol taký, aby priviedol najstaršieho syna k reholnému životu a ešte menej k svätosti.

Alojz sa narodil 9. marca 1568. Hradné delá strieľali na slávu, že sa narodil dedič, ale matkin i chlapcov život viseli na vlásku. Matka urobila sľub, že ak obaja ostanú na živu, vykonajú z vďačnosti púť do Loreta. Obidvaja aj skutočne vyzdraveli a chlapec sa začal veľmi dobre telesne i duševne vyvíjať. Nábožná matka sa usilovala viesť ho k modlitbe a dobroprajnosti.

No väčšie nároky si naňho robil otec, lebo Alojz bol prvorodený, to znamená, že mal byť dedičom castiglionskeho panstva i gonzagovských privilégií na kráľovskom dvore. Sotva začal chlapec behať,

otec mu dal urobiť malú vojenskú uniformu i zbraň. Malý kapitán sa stal miláčikom vojakov. Tak dobre sa vžil do svojej úlohy, že raz v nestráženej chvíli vystrelil z dela. Mal veľké šťastie, že ho spätný náraz nerozmlaždil. Ale otec bol pyšný, že zo syna bude smelý vojak. Iba matka sa zhrozila, a to nielen pre nebezpečenstvo, v ktorom sa nachádzal chlapec, ale aj pre neslušné slová, ktoré sa Alojz naučil od vojakov.

Don Ferrante musel na istý čas opustiť rodinu, aby sa zúčastnil na vojenskej výprave. Vtedy sa matka usilovala odučiť chlapca všetko zlé, čo pochytil od vojakov. Bystrý chlapec nielen pochopil, ale aj ochotne prijal matkine ponaučenia. Hoci mal iba sedem rokov, pevne sa rozhodol, že bude žiť tak, aby už nikdy neurazil Pána Boha.

Keď sa Alojzov otec vrátil do Castigliona, nepáčila sa mu chlapcova veľká nábožnosť. Rozhodol sa poslať ho i s mladším bratom Rudolfom do Florencie, na dvor veľkovojvodu Františka de' Medici. Bratia tam zastávali úlohu kniežacích pážat. No Alojza nevedel odvrátiť od záujmu o duchovný život ani prepych, ani pôžitky veľkovojvodského dvora. Venoval sa i štúdiu, ale na prvom mieste bola preňho modlitba a iné úkony nábožnosti. Vo Florencii začal pravidelne pristupovať k sviatosti pokánia. Rád navštevoval florentské kostoly, z ktorých si obľúbil zvlášť starý kostol Zvestovania. Tam sa vo veku desiatich rokov zasvätil Panne Márii a urobil sľub večnej čistoty.

Roku 1579 vymenoval mantovský vojvoda castiglionskeho markíza za guvernéra v piemontskom Monferrate. Don Ferrante využil túto príležitosť, aby umiestil svojich synov na mantovskom vojvodskom dvore. Tu začal Alojz cítiť isté zdravotné ťažkosti, na čo mu lekári odporúčali obmedzovať jedlo a pitie. Mladík si urobil z tohto lekármi predpísaného pôstu pravidelné asketické cvičenie, kto-

pokračovanie na zadnej strane.

Farské oznamy na nasledujúci týždeň

- 1: Darovali na kostol v Krížovej Vsi: Werner Achberger 20€, z pohrebu Márie Venglikovej 100€. Pán Boh zaplať!
2. Modlitbové stretnutie III. Rádu sv. Františka bude v nedeľu 16.6. o 14.00hod vo farskom kostole v Sp. Belej.
3. Miestna organizácia Slovenského orla "SAMSON" V Spišskej Belej pozýva dospelých aj deti na: športové popoludnie BEH OKOLO RYBNÍKA 16. jún 2013 (nedeľa) Začiatok o 14.00hod na belianskom rybníku. Program: hry a atrakcie pre deti, beh okolo rybníka strelba zo vzduchovky, kone, trampolína, večer vatra s opekačkou. Tešíme sa na vašu účasť.
4. V stredu 19.6. večer o 19.30 hod pozývame na spoločnú opekačku všetkých lektorov i spoločenstvo mužov.
5. O pomoc pri upratovaní farského kostola dňa 20.6. t.j. v piatok po večernej sv. omši prosíme veriacich z ul. Družstevnej č. 18. Ziburova, č.20. Čekovska, Štupakova, č.22. Pliškova, č.24. Pliškova, č.26. Vnenčákova.
6. Na budúcu nedeľu 23.6. príde do našej farnosti vdp. HEDr. Ľuboslav Hromjak, PhD kňaz Spišskej diecézy, učiteľ cirkevných dejín. Pri všetkých troch dopoludňajších sv. omšiach vo farskom kostole bude hovoriť o Božom sluhovi biskupovi Jánovi Vojtaššákovi. Popoludní o 14.00 hod Vás pozývame na jeho prednášku do farského kostola v Sp. Belej.

OHLÁŠKY: SVIATOSŤ MANŽELSTVA SI CHCÚ VYSLUŽIŤ:

Dávid Korub, syn Jozefa a Marcely r. Džadoňovej, býv. v Strážkach
a Alena Fábová, dcéra Štefana a Heleny r. Lukačikovej, býv. v Starej Ľubovni.

Záverečný absolventský koncert

Miesto: Kinosála mestského úradu

Termín: 20.06.2013

Čas: 17.00 hod.

Koncert bude spojený s výstavou absolventov výtvarného odboru
v múzeu Dr. Michala Greisigera

MURÁŇ - LEVOČA 2013

Pozývame Ťa na 22. ročník Púte Muráň – Levoča. Púť bude od 2.7. do 7.7. 2013. Tento rok sme sa rozhodli putovať pod citátom "Hľa, tu som, pošli mňa!" (Iz 6,8) Dúfam, že sa na púti opäť stretne v hojnom počte. Viac na www.muranlevoca.sk

LITURGICKÝ PREHĽAD			Spišská Belá	Strážky	Krížová Ves
NE	16.6.	JEDENÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	7:30 9:00 10:30 18:30	9:00	10:30 16:30 K
PO	17.6.	Féria	18:30		17:30
UT	18.6.	Féria	18:30	17:30	17:30 K
ST	19.6.	Féria	6:30 17:30		17:30
ŠT	20.6.	Féria	15:00 + 17:45 R 18:30	17:30	17:30
PI	21.6.	Sv. Alojz Gonzágu, rehoľníka, spomienka	6:30 18:30	17:30	17:30
SO	22.6.	Féria Večerná omša z nasl. nedele	18:30		17:30
NE	23.6.	DVANÁSTA NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	7:30 9:00 10:30 18:30	9:00	10:30 16:30 K

+ adorácia K-Kolónia R-sv. ruženec

ÚMYSLY SVÄTÝCH OMŠÍ

	SPIŠSKÁ BELÁ:	STRÁŽKY:	KRÍŽOVÁ VES:
Ne	7.30 † Jozef Dulák (1.výr) a ost. z rod. Dulákovvej a Žmijovskej 9.00 za zdravie a B.p. Janky k 60.nar. 18.30 zdr. a B.p. rod. Boráková a Pňáčková	† Stanislav, Mária, Jozef a Terézia	Božie požehnanie pre Máriu Semaňákovú k 20nar.
Po	† František, Gizela, Michal Čaban		Za zdravie pre Branka Pirožeka
Ut	† Andrej Slodička (30.výr), Katarína, Anna	† Vladislav (5.výr) a ost. † z rod. Džadoňovej	
St	6.30 za zdravie a pož. Anny Pavličkovej 17.30 † Janka, František a ost. z rod.		† Zuzana, Michal a Emil Mitura
Št	18.30 † Mária Andrášová (10.výr) a ost. z rod. Pavelčákovej	Zdr. a Bp. Tatiana s rod.	† z rod. Špesovej
Pi	18.30 † Jozef Kovalčík (40.výr) a ost. z rod.	† Pavlína Koščová	† Anton Hrušovský a † z rod. Pavličkovej
So	† Ján Juraško		Božia pomoc a zdravie pre Emila a Vierku Rezničakových k 70. nar.
Ne	7.30 poďakovanie za 40r. manž. Jána a Mariany 9.00 † Albína, Emil, Stanislav Kubala 18.30 Marek Paciga (40.nar) s rod.	† Ladislav (1.výr.)	Na úmysel kňaza